צו הרחבה לעידוד והגברת התעסוקה של אנשים עם מוגבלות

לפי חוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז–1957

בתוקף סמכותי לפי סעיף 25 לחוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז–1957[1], אני מצווה כי תורחב תחולתן של הוראות ההסכם הקיבוצי הכללי (להלן – ההסכם) שנחתם בין נשיאות הארגונים העסקיים, לבין הסתדרות העובדים הכללית החדשה, האגף לאיגוד מקצועי, ביום כ"ז בסיוון התשע"ד (25 ביוני 2014) ומספרו בפנקס ההסכמים הקיבוציים הוא 7027/2014, וכי ההוראות המורחבות שבתוספת יחולו על כל מעסיק כהגדרת "מעביד" בסעיף 9 לחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח–1998[2], למעט:

מעסיקים המעסיקים פחות מ־100 עובדים. לעניין זה, בקרב מעסיק בענף הבניין, לא יימנו עובדים המועסקים במקצועות תפסנות, רצפות, בנאות, טיח וברזל. בקרב מעסיק בענף עבודה עונתי, מניין העובדים ייבחן ב־1 בינואר לפי ממוצע 12 חודשים אחרונים.

וכן לעניין הייצוג ההולם, יבואו במניין אנשים עם מוגבלות המועסקים בחצרי המעסיק, לצורך השמה בו, ומתקיימים יחסי עובד ומעביד בינם לבין המפעל המוגן, ובלבד שהעסקה באמצעות המפעל המוגן אינה עולה על שישה חודשים ושנקבע להם שכר שלא יפחת משכר מינימום מותאם וזכויות סוציאליות; לעניין זה, "מפעל מוגן" – כמשמעותו בסעיף 17(א) לחוק שכר מינימום, התשמ"ז–1987[3].

תוספת

ההוראות המורחבות

מס' הסעיף בהסכם	
1.	**הגדרות** בצו זה – "אדם עם מוגבלות" – כמשמעותו בחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח–1998; "מעסיק" – מעסיק המעסיק 100 עובדים או יותר; "החוק" – חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח–1998.
2.	"ייצוג הולם לאנשים עם מוגבלות" כאמור בסעיף 9 לחוק יהיה – בתום השנה הראשונה לכניסתו לתוקף של צו זה, יראו במעסיק אשר 2% מקרב עובדיו או יותר הם אנשים עם מוגבלות כגוף שיש בו ייצוג הולם כאמור. בתום השנה השנייה לכניסתו לתוקף של צו זה, יראו במעסיק אשר 3% מקרב עובדיו או יותר הם אנשים עם מוגבלות כגוף שיש בו ייצוג הולם כאמור.
3.	מעסיק ימנה אדם מטעמו לאחראי תעסוקת אנשים עם מוגבלות לשם יישום סעיף 2 לעיל וקידום הייצוג ההולם כאמור, ולמען שילוב מיטבי וראוי של אנשים עם מוגבלות במקום העבודה.
4.	אין בצו זה כדי לגרוע מהוראות כל דין.

כ"ו באלול התשע"ד (21 בספטמבר 2014)
(חמ 107–3–ה1)

נפתלי בנט
שר הכלכלה

[1] ס"ח התשי"ז, עמ' 63.
[2] ס"ח התשנ"ח, עמ' 152.
[3] ס"ח התשמ"ז, עמ' 68.

צו הרחבה בדבר תשלום דמי הבראה

לפי חוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז–1957

בתוקף סמכותי לפי סעיף 25 לחוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז–1957[1], אני מצווה כי תורחב תחולתן של הוראות ההסכם הקיבוצי הכללי (להלן – ההסכם) שנחתם בין נשיאות הארגונים העסקיים, לבין הסתדרות העובדים הכללית החדשה, האגף לאיגוד מקצועי, ביום כ"א בסיוון התשע"ד (19 ביוני 2014) ומספרו בפנקס ההסכמים הקיבוציים הוא 7026/2014, וכי ההוראות המורחבות שבתוספת יחולו מיום ג' בתמוז התשע"ד (1 ביולי 2014) על כל העובדים והמעבידים בישראל, למעט –

(1) עובדים ששכרם משתלם בהתאם להוראות הסכמים קיבוציים החלים בשירות הציבורי;

(2) עובדים ששכרם משתלם על פי הצמדה להסכמי שכר בשירות הציבורי;

(3) עובדים במפעלים מוגנים כאמור בסעיף 17(א) לחוק שכר מינימום, התשמ"ז–1987[2].

[1] ס"ח התשי"ז, עמ' 63.
[2] ס"ח התשמ"ז, עמ' 68.
[3] י"פ התשס"ח, עמ' 4494.